

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/25/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123010237
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2123010237.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a sudkýň JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX. XXXXXX XXXX v C., trvale bytom C., pre zločin neoprávnené prechovávanie omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 5. decembra 2024, sp. zn. 28T/4/2023, na verejnom zasadnutí konanom 27. mája 2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamieta.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 5. decembra 2024, sp. zn. 28T/4/2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal A. B. (ďalej len „obžalovaný“) za vinného zo zločinu neoprávneného prechovávania omamnej a psychotropnej látky podľa § 171 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 (ďalej len „Trestný zákon“ ak nebude uvedená iná účinnosť), a to na skutkovom základe uvedenom v napadnutom rozsudku. Za to obžalovanému uložil podľa § 171 odsek 4 Trestného zákona za použitia § 37 písmeno m), § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len „prokurátor“) sa vzdal práva na podanie odvolania a obžalovaný prostredníctvom ustanoveného obhajcu podal odvolanie proti všetkým výrokom aj proti predchádzajúcemu konaniu.

Písomné vyhotovenie rozsudku bolo obžalovanému doručené fikciou doručenia na ním uvedenú adresu na doručovanie písomností. Obhajcovi obžalovaného JUDr. Michalovi Krutekovi (ďalej len „obhajca“) bolo písomné vyhotovenie rozsudku doručené dňa 2. januára 2025 a prokurátorovi dňa 30. decembra 2024.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu podaním doručeným okresnému súdu dňa 2. januára 2025 odôvodnil podané odvolanie. 2.

Obžalovaný poukázal na to, že od počiatku konania popieral, že by v rukách držal plastové vrečko, zaistené ako stopa č. 1. Svedok D. E. na hlavnom pojednávaní uviedol, že už si na priebeh zákroku voči obžalovanému nepamätá, pričom bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, ku ktorej uviedol, že sa to malo stať tak, ako vypovedal v prípravnom konaní. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na znalecký posudok KEÚ PZ, z ktorého vyplýva, že v biologickom materiáli zaistenom oterom povrchu hrán zvonku v oblasti otvárania plastového vrečka – zaistenej stopy č. 1, bola zistená zhoda pri majoritnom profile s DNA obžalovaného, pričom takýto materiál sa môže na plastové vrečko dostať kontaktom danej osoby s danou vecou. Znalkyňa Ing. Veronika Matuška

Oslovičová však pri výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa k spôsobu prenosu biologického materiálu na stopu č. 1 nevie vyjadriť, pričom DNA sa prenáša rôznymi spôsobmi a každý človek po sebe necháva „opadané bunky“, ktoré DNA obsahujú. Okrem toho obžalovaný poukázal na to, že na zaistenej stope sa nachádzalo viacero stôp DNA. Tiež obžalovaný poukázal na skutočnosť, že nebolo preukázané, že by omamná látka bola určená na ďalšiu distribúciu.

Vo vzťahu k uloženému trestu obžalovaný namieta jeho neprimeranosť vo vzťahu k okolnostiam prípadu.

S poukazom na uvedené námietky obžalovaný uviedol, že má za to, že napadnutý rozsudok nebol riadne odôvodnený, keďže okresný súd len mechanicky reprodukoval obsah vykonaných dôkazov, ale nezaujal k nim žiadne hodnotiace stanovisko. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku malo byť zrejmé, ktorá konkrétna skutková okolnosť a na základe ktorého konkrétneho dôkazu je objektivizovaná, teda preukázaná.

Obžalovaný navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, alternatívne obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Spisový materiál bol riadne predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) dňa 12. februára 2025.

Krajský súd vo veci vykonal dňa 27. mája 2025 verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, ktorý bol o termíne verejného zasadnutia riadne a včas upovedomený z adresy na doručovanie písomností, pričom na verejnom zasadnutí dokazovanie nebolo doplnené, keďže prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trnave ani obhajca takýto návrh nemali.

Prokurátorka krajskej prokuratúry v konečnom návrhu uviedla, že vykonaným dokazovaním bola vina obžalovaného zo spáchania skutku v plnom rozsahu preukázaná, okresný súd sa v odôvodnení rozsudku logicky a správne vysporiadal s otázkou ako dospel k záveru o spáchaní skutku práve obžalovaným, pričom uložený trest vzhľadom na kriminálnu minulosť obžalovaného nepovažuje za nezákonný a ani neprimeraný, preto navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca sa pridržiaval písomne podaného odôvodnenia odvolania a navrhol vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie alebo obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 odsek 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, lebo odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Krajský súd následne postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Čo sa týka správnosti postupu konania okresného súdu, krajský súd nezistil nijaké pochybenia a obžalovaný ani na žiadne konkrétne nepoukázal.

Obžaloba bola na obžalovaného vo vzťahu k danému skutku podaná dňa 31. januára 2023 za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1, odsek 4 písmeno c) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, teda dňa 18. júla 2022.

Od 6. augusta 2024 nadobudla účinnosť novela Trestného zákona aj vo vzťahu k drogovým trestným činom, pričom okresný súd správne na hlavnom pojednávaní konanom 26. septembra 2024 upozornil strany na zmenu právnej kvalifikácie skutku s tým, že skutok bude kvalifikovaný podľa § 171 odsek 2, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024, nakoľko je to pre obžalovaného priaznivejšie.

Okresný súd po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 5. decembra 2024 vyhlásil napadnutý rozsudok.

Čo sa týka uznania viny obžalovaného z prechovávania omamnej látky, teda konope vo väčšom množstve, krajský súd konštatuje, že okresný súd dostatočne zistil skutkový stav, vykonané dôkazy zhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne a dospel vykonaným dokazovaním k správne záveru, že obžalovaný do 18. júla 2022 do 20:55 hod. v meste C. F. G. H. C. pri sebe bez povolenia prechovával jedno plastové vrečko s tlakovým uzáverom o rozmere 42 x 30 cm, v ktorom sa nachádzalo sušené konope s hmotnosťou 60,47 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 17,4 % hmotnostného, obsahujúce 10522 mg tetrahydrokanabinolu.

Obžalovaný od počiatku konania popieral, že by v rukách držal plastové vrečko zaistené ako stopa č. 1, teda že by ho mal v držbe a poukázal na výpoveď znalkyne, ktorá uviedla, že DNA sa prenáša rôznymi spôsobmi, pričom každý človek po sebe necháva aj „opadané bunky“, ktoré DNA obsahujú.

Obžalovaný je však zo spáchania skutku jednoznačne usvedčovaný výpoveďou očitého svedka D. E., zasahujúceho policajta, ktorý v prípravnom konaní podrobne opísal priebeh skutku, pričom v prevažnej časti sa tento opis zhodoval aj s výpoveďou obžalovaného, ktorý od skupinky osôb pred políciou utekal, keďže bol na pátraní. Obžalovaný však poprel, že by mu počas služobného zákroku svedkom D. E. z rúk vypadlo vrečko so zelenou sušinou. Naopak svedok D. E. uviedol, že videl ako obžalovanému počas služobného zákroku vypadlo z rúk veľké priesvitné vrečko s väčším množstvom zelenej sušiny. Výsledky znaleckého skúmania v podobe zistenia, že na povrchu hrán v oblasti otvárania zaisteného plastového vrečka bola potvrdená DNA obžalovaného v majoritnom profile, potom jednoznačne preukazujú vierohodnosť výpovede svedka D. E., ktorý videl ako obžalovaný v rukách držal predmetné vrečko so sušinou, než mu vypadlo z rúk. Výpoveď svedka D. E. v tom smere, že videl ako obžalovanému vypadlo z rúk zaistené vrečko, tak bola verifikovaná závermi znaleckého dokazovania. Okresný súd pritom správne prihliadol na procesne správne oboznámenú výpoveď svedka D. E. z prípravného konania, keďže vtedy si pamätal priebeh udalosti bezprostredne po skutku lepšie ako na hlavnom pojednávaní, kde bolo logické, že si s odstupom času presne nepamätal priebeh udalosti, keďže ako policajt podobné služobné zákroky v práci vykonáva často.

V tomto smere je obrana obžalovaného, že sa na zaistené vrečko mohla dostať jeho DNA aj tzv. opadaním buniek, nevierohodná, aj s poukazom na to, že jeho DNA bola zistená ako majoritná. Okolnosť, že sa na zaistenom vrečko zistila aj minoritná DNA inej osoby, nič nemení na skutočnosti, že očitý svedok videl ako obžalovanému z rúk vypadlo toto vrečko a táto skutočnosť bola verifikovaná aj zistením majoritnej DNA patriacej obžalovanému na povrchu tohto predmetu.

K argumentu obžalovaného, že nebolo preukázané, že by omamná látka bola určená na ďalšiu distribúciu, krajský súd uvádza, že obžalovanému sa nekladie za vinu distribúcia omamnej látky, len jej prechovávanie, ktoré mal súd jednoznačne preukázané tým, že ho svedok D. E. videl, ako

plastové vrečko so sušinou vypadlo z rúk obžalovaného, pričom na tomto vrečku v oblasti otvárania bola preukázaná DNA obžalovaného v majoritnom profile. Obžalovaný tak predmetné vrečko mal preukázateľne určitý čas v držbe.

K námietke obžalovaného, že napadnutý rozsudok nebol riadne odôvodnený, krajský súd uvádza, že okresný súd sa neobmedzil len na reprodukovanie obsahu vykonaných dôkazov, ako to uvádza obžalovaný, ale riadne všetky vykonané dôkazy vyhodnotil samostatne aj v ich súhrne a zaujal k nim aj hodnotiace stanovisko. Taktiež sa okresný súd vysporiadal s obranou obžalovaného i s nevykonaním ďalších navrhnutých dôkazov, s ktorou argumentáciou sa krajský súd stotožňuje.

Čo sa týka výroku o treste okresný súd náležite zhodnotil všetky okolnosti rozhodné pre ukladanie trestu v zmysle ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, pričom u obžalovaného správne zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona a nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Taktiež okresný súd správne prihliadol u obžalovaného v zmysle § 38 odsek 3 Trestného zákona na opätovné spáchanie zločinu, zohľadniac odsúdenie vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 2T/39/2010, s poukazom na čo sa zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, preto okresný súd správne ukladal trest odňatia slobody v sadzbe 2 roky a 8 mesiacov až 6 rokov. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby, aj s prihliadnutím na prevahu priťažujúcich okolností a predchádzajúce odsúdenia obžalovaného aj za drogovú trestnú činnosť, považuje aj krajský súd za zákonný a spravodlivý. Námietka obžalovaného o neprimeranosti trestu k okolnostiam prípadu je preto nedôvodná.

Obžalovanému pritom nebolo možné uložený trest odňatia slobody podmienene odložiť na skúšobnú dobu, keďže s prihliadnutím na jeho doterajší život, najmä predchádzajúce odsúdenia, kedy bol obžalovaný celkovo 9 krát súdne trestaný a opakovane aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody, ako aj okolnosti prípadu s ohľadom na množstvo omamnej látky, nebolo možné mať dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného, by výkon trestu odňatia slobody nebol nevyhnutný.

Okresný súd dôvodne obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, keďže naposledy vykonával trest odňatia slobody do 24.12.2020 vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/83/2018.

Z vyššie uvedených dôvodov senát krajského súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.